

Р Е Ш Е Н И Е № 485

гр. Перник, 30 юни, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на единадесети юни през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при секретаря А.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 392 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Б.Н. ***, против решение № 31, постановено по нах д № 1519/2013 г. по описа на РС гр. Перник, с което е потвърдено НП № 5195/2012 г. на началник сектор ПП при ОДМВР Перник в частта относно наложени административни наказания "глоба" в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП; глоба 10 лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, първо от ЗДвП и глоба – 30 лева на основание чл. 183, ал. 3, т. 5, пр. първо.

В касационната жалба се поддържа, че обжалваното решение е постановено в нарушение на закона - като се излагат житейски фактически доводи в подкрепа на оплакването за допуснатите нарушения. Моли касационната инстанция да отмени оспорваното решение и да отмени изцяло издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба не взема становище по касационната жалба.

Представител на Окръжна прокуратура изразява становище, че касационната жалба е неоснователна.

Касационен състав на Административен съд Перник при извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, намира същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по следните съображения.

За да постанови обжалваното решение, районен съд е приел, че при издаване на обжалваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и нарушения на материалния закон.

Съдът е счел, че нарушението, за което е било съставено обжалваното НП е доказано по несъмнен и категоричен начин. Отразената в АУАН и НП фактическа обстановка се потвърждавала изцяло от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съдът е кредитирал показанията на свидетелите като, обективни и логически последователни, съответстващи изцяло на събраните по делото писмени доказателства.

Районен съд Перник е изяснил фактическата обстановка и е направил своите правни изводи, след като е обсъдил поотделно и в тяхната съвкупност ангажираните по делото и допустими по смисъла на НПК и ЗАНН писмени и гласни доказателства.

Административният съд споделя възприетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка и направените от него правни изводи.

Административно-наказателното производство е започнало със съставяне на Акт за установяване на административно нарушение № 5195 от 07.XI.2012 г., с който е установено, че касаторът на 07.XI.2012 г. като водач на лек автомобил извършва следните нарушения: 1. Отказва да бъде изпробван за алкохол с техническо средство; 2. Навлиза в път с въведена забрана за движение със знак ПЗ – В1; 3. Не представя свидетелство за управление на МПС.

В акта изрично е отбелязал, че няма възражения. Възражения са подадени по късно, проведена е проверка и АНО е приел, че няма основание да се уважи възражението, поради което издал обжалваното НП. Посочените по-горе констатации в АУАН изцяло са възприети от наказващия орган в потвърденото НП. Правилно районния съд е счел, че съставения от контролните органи акт и наказателното постановление са издадени съгласно изискванията на ЗАНН и отговарят на фактическата обстановка и доказателствата възприети от административно наказващия орган.

Настоящата касационна инстанция приема, че РС е установил фактическа обстановка, която съответства на събраните по делото доказателства. Първоинстанционният съд е изпълнил задължението си да събере относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото.

Първоинстанционният съд е мотивирал в решението си защо кредитира събраните по делото доказателства и защо не приема за доказана версията на жалбоподателя. В тази част има мотиви, че няма нарушение на Наредба № 30/01 г. за реда за установяване употреба на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на МПС, което се споделя и от настоящата инстанция. Защитната теза на касатора, че не дал проба, защото му казали да чака полицаи от ПП не намира опора нито в доказателствата, нито в правната обосновка, тъй като АНО е въвел санкция и за отказа на водача да бъде изпробван с техническо средство – чл. 174, ал. 3 пр. първо от ЗДвП.

Настоящата касационна инстанция не споделя доводите на жалбоподателя, изложени в касационната жалба, относно неизпълнение задължителните указания за констатиране на наличието или липсата на употреба на алкохол в кръвта, липсата на достатъчно категорични доказателства в тази ситуация, както и че в случая издаване на протокол за кръвна проба на водача, представлява съществено процесуално нарушение при издаване на процесното наказателно постановление. В правната норма на чл. 174, ал. 3 има две предложения, при условието на алтернативност, като санкцията се поема от наказваното лице, независимо кое от предложенията е формирало основание за носене на административно наказателна отговорност. С обстоятелството, че касаторът е отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство – данните за това са безспорни, от правна страна е осъществил състав на административното нарушение, за което се носи административно наказателна отговорност.

Редът за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства е определен в чл. 3 от Наредба № 30 от 27.06.2001 г. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства. В случая обаче предвидения в наредбата ред както се посочи, е неотнормен към съставомерността на деянието, извършено от касатора, за което е ангажирана отговорността му по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, а именно- отказ за извършване на проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол (чл. 174, ал. 3, предл. първо). В настоящата хипотеза не се касае за констатирано нарушение, изразено в употреба на алкохол, при което би бил приложим реда по цитираната наредба, поради което неотнормен е факта дали след направения отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества, на жалбоподателя е издаден талон за медицинско изследване. Не е основателно и оплакването, че бил в болницата, но не дошли представители на ПП.

Предвид горното, настоящия състав, при извършената проверка по чл. 218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона. В останалата част от НП не се спори за съставомерността на наказанията, наложени на касатора, безспорно са установени, което налага и в тази част да се приеме, че касационната жалба е неоснователна. Не е налице касационното основания по незаконосъобразност, предполагащо отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК. Основанието „неоснователност“ на съдебното решение е непознато и такова основание не е предвидено в който и да бил нормативен акт,

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 31, постановено по нах дело № 1519/2013 г., по описа на РС Перник.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2./п/